

kunde tilsammen ikke naa op til at blive 33. Jeg glemte, sagde det ærede Medlem, de frikonservative, og naar de frikonservative vilde gaa imod, kunde der ikke blive Flertal. Der har det ærede Medlem for Løvel, som for Resten ikke saa sjældent før, regnet fejl, idet han har glemt et Medlem i Landstinget. Han har, i det Øjeblik, han talte, ikke husket paa, at den frikonservative Gruppe netop ikke længere staaar enig i Valgretsspørgsmaalet, men at det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) skilte sig ud og motiverede sin Afstemning mod det foreliggende Forligsforslag netop med Ord, der faldt meget nøje sammen med dem, det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), hans Landsmand, har brugt her i Dag. Denne Landstingsmand erklærede netop, at han endog vilde foretrække det oprindelige Regeringsforslag fremfor dette efter hans Mening i alle Henseender saa uheldige Forligsforslag. Men saa naa vi de 33! Hvis jeg ikke husker meget fejl, sidder der i Øjeblikket i Landstinget 20 Reformmænd — der var 21, men ved Dødsfald ere de nu indskrænkede til 20 —, 4 gammelmoderate, 4 Socialdemokrater og 1 radikal. Det bliver 29. Naar saa 3 Højremænd komme til og ville støtte det uforandrede Regeringsforslag, har man 32, og naar den udtraadte frikonservative vilde gøre det, havde man 33, det vil sige Flertal.

Nu kan det ærede Medlem naturligvis sige: Ja, men de 2 Højremænd stemte ikke for, de undlode at stemme, og man kan sige, at den tredie Højremænd, Færingen, stemte nok for Forligsforslaget, men vilde maaske ikke stemme for det oprindelige Regeringsforslag; men det maatte han gøre, thi han har stemt for Thorshavns-Forslaget og maatte i lige saa fuld Grad ifølge sin Motivering stemme for det uforandrede Regeringsforslag. Og de 2 Højremænd, der undlode at stemme, maatte ifølge hele deres Motivering, nemlig af Hensyn til Forsvarssagen, stemme for. Hvis det stod paa deres Stemmer, kunde de ikke andet end stemme for, hvis ellers deres Motivering var oprigtig ment. Saaledes er altsaa i Virkeligheden Stillingen. Det forekommer mig derfor, at der burde gøres et saadant Forsøg. Det mig forekommer, at jeg her har begrundet, at der er en Mulighed, maaske en Sandsynlighed for, at der kan gennemføres et Forslag oppe i det andet Ting uden privilegeret Valgret. Naar der nu ved 2den Behandling foreligger Ændringsforslag om

at stemme den privilegerede Valgret ud, Ændringsforslag baade fra socialdemokratisk og radikal Side, der endog, som vi nu have hørt, støttes om ikke af hele Højregruppen, saa dog af nogle Højremænd, synes jeg, Flertallet her vil paatage sig et overordentlig stort Ansvar, om det vil stemme for den privilegerede Valgrets Bibeholdelse og mod dens Afskaffelse i en Situation, hvor der endog uden en Opøsning af Landstinget er en Mulighed for, at Forslaget kunde gennemføres i det andet Ting. Jeg synes, der ikke var det mindste spildt eller tabt ved at prøve at foretage den Ændring, hvis de Herrer da ikke ere lækede paa Hænder og Fødder sammen med de 8 frikonservative deroppe. Jeg synes for Resten, at Lænkerne i de sidste Dage ere blevne lidt rustne og lidt løse. Jeg synes altsaa, at de Herrer ville paatage sig et meget alvorligt Ansvar, hvis de ikke hjælpe os til at gøre dette Forsøg. Vi have fremdeles, som vi havde sidste Aar, den allerstørste Interesse af at faa et virkeligt demokratisk Forslag gennemført, og vi ville til det sidste være med til at arbejde derfor, ligesom vi til det sidste ville være med til at modsætte os alt, hvad der er af privilegeret Valgret.

Det ærede Medlem fra Løvel fremkom i denne Sammenhæng med en ejendommelig Udtalelse. Den var nu vendt mod Højre her i Salen, men vedrører ogsaa vort Parti. Han sagde, at der mod Højres Forslag fra i Fjor om Udvidelsen af den privilegerede Valgret kunde rejses en langt større Storm, end der kan rejses mod det nu foreliggende Forligsforslag. Der kan altsaa rejses en Storm mod dette Forligsforslag. Men der vilde ikke kunne være rejst en meget større Storm mod Højres Forslag fra i Fjor end mod dette, for i Realiteten ere de to Forslag omtrent det samme. Højres Forslag gik ud paa, at Sogneraadene skulde vælge 3 Valgmænd, og at der til Gængæld skulde være lige saa mange privilegerede, altsaa Grænsen for de privilegerede blev sænket, men i Realiteten betyder det det samme som dette Forslag. Det vil i Realiteten betyde, at Landarbejderne og Husmændene, de store, brede, demokratiske Lag paa Landet, kun kunne faa et Mindretal i Amtsraadene, Gaardmændene og Godsejerne tilsammen derimod et Flertal. I Realiteten vilde det blive noget lignende som det, her foreslaas, og saa kunde der rejses en Storm mod det Forslag, som den Gang forelaa fra Højres Side. Det ligger altsaa i det